

Sygn. akt III RC 197/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Wioletta Paprotna

Protokolant: Kamila Sienkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 07 czerwca 2016 r. w Świnoujściu na rozprawie

sprawy z powództwa **P. W.**

przeciwko **K. P.**

o podwyższenie alimentów

I. Zasądza od pozwanego K. P. na rzecz powoda P. W. alimenty w wysokości po 1000,00 zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 09 listopada 2015 r.- w ten sposób podwyższa alimenty zasądzone wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 13 lipca 2015r. w sprawie III RC 19/15.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi.

IV. Wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 197/15

UZASADNIENIE

Powód P. W. wystąpił przeciwko pozwanemu K. P. pozwem z dnia 9 listopada 2015r. o podwyższenie alimentów, zasądzonych uprzednio wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 113.07.2015r. (sygn. akt III RC 19/15) w kwocie po 600 zł miesięcznie do kwoty po 1300 zł miesięcznie oraz o zwrot kwoty 700 zł z tytułu kosztów ściągnięcia aparatu ortodontycznego .

W uzasadnieniu powód wskazał, iż rozpoczął od 28 września 2015r. studia na Uniwersytecie w P. i w związku z tym zwiększyły się jego koszty utrzymania , tj. koszty zamieszkania 950 zł, wyżywienie 800zł, soczewki 126 zł, płyn do soczewek 32 zł, dojazd do domu 40 zł. Nadto ponosi koszty komunikacji miejskiej 50 zł, pomoce naukowe 60 zł, środki higieny 100 zł, telefon 50 zł, kieszonkowe 200 zł. Wskazał, iż łączny jego koszt utrzymania wynosi 2.313 zł. Nadto wskazał, iż we wrześniu 2015r. miał ściągnięty aparat ortodontyczny za kwotę 700 zł. Wskazał, iż jego matka zarabia 850 euro a pozwany 1.362 euro. (pozew – k. 2 – 3 akt).

W odpowiedzi na pozew pozwany K. P. wniósł o jego oddalenie . W uzasadnieniu wskazał, iż ponosi koszty - spłaca kredyt 2000 zł, czynsz za mieszkanie 712 zł plus zadłużenie 500 zł, kredyt w banku 200 euro, dojazdy do pracy 649 zł, prąd 84,23 zł, wyżywienie 600 zł, łącznie ma opłat w kwocie 5.991,53 zł. (odpowieź na pozew – k. 34-36).

Na rozprawie w dniach 7 kwietnia i 7 czerwca 2016r. strony podtrzymała swoje stanowisko w sprawie. (k. 39, 47 akt).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. W. urodzony (...) jest synem pozwanego i M. P. . Pomiedzy rodzicami powoda toczy sie sprawa o rozwód.

Wyrokiem zaocznym z dnia 13 lipca 2015r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu podwyższył alimenty od pozwanego kwoty 200 zł na rzecz powoda do kwoty po 1000zł od dnia 26.01.2015r. do 30.06.2015r. oraz alimenty po 600zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 lipca 2015r..

Bezsporne, a nadto dowód: odpis aktu urodzenia k. 5, odpis wyroku – k. 4

W czasie ostatniego wyrokowania w sprawie alimentów przez Sąd Rejonowy w Świnoujściu powód miał ukończone 18 lat. Był uczniem 3 klasy w liceum , które było płatne 460 zł miesięcznie. Mieszkał wraz z matką razem z dziadkami i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. Ponościł koszty utrzymania – korepetycje z angielskiego 200zł, wyżywienie 1200 zł, odzież rocznie 2300 zł, soczewki na 3 miesiące 150 zł, płyn 50 zł, kieszonkowe 200 zł. Uczyl się bardzo dobrze, średnia ocen 5,3. Otrzymywał stypendium naukowe na pół roku w kwocie 1000zł. Był pod opieką ortodonty koszt wizyt 80-250 zł.

Matka powoda M. P. pracowała w Niemczech i zarabiała 850 euro, w pracy zapewnione miała wyżywienie. Dokładała się rodzicom do opłat w kwocie 200zł, i na wyżywienie 700zł.

Dowód: zaświadczenie - k. 14, 15-16 , 17-18 w aktach IIIRC 19/15;

przesłuchanie powoda - k.20-21, 35-36 w aktach IIIRC 19/15;

świadczenie - k. 28, 33 w aktach IIIRC 19/15;

zeznania świadka M. P. - k. 30-31 w aktach IIIRC 19/15;

Pozwany w tamtym czasie pływał jako bosman i zarabiał 1.500euro. Na powoda przekazywał miesięcznie po 500zł oraz zasiłek K. geld.

Dowód: zeznania świadka M. P. - k. 30-31 w aktach III RC 19/15;

Aktualnie powód ma ukończone 19 lat. Jest studentem I roku studiów stacjonarnych na Uniwersytecie Ekonomicznym w P. . W dniu 16.09.2015r. miał ściągnięty aparat ortodontyczny , którego koszt wynosi 700zł.

Koszty utrzymania powoda zwiększyły się uwagi na studia w P. , są to studia dzienne, które trwają 3 lata. Pozwany wynajmuje mieszkanie (...) pokojowe z kolegą. Koszt wynajmu to 950 zł na osobę i w tym są opłaty. Poności dodatkowo koszty dojazdu na uczelnię , miesięcznie na bilet wydaje około 50 zł. Zajęcia ma w poniedziałek od godz. 08:00 do 18:30, we wtorek od 09:00 do 15:00 i tak samo w środę i czwartek, w piątek nie ma zajęć, Należy do organizacji studenckiej i zajmuje się wolontariuszami, przeprowadza rozmowy kwalifikacyjne, załatwia praktyki. Powód zna dwa języki: francuski i angielski. Niektóre książki wypożycza, a część kupuje, na które wydał około 300 zł. Nie mam miesięcznych stałych wydatków związanych ze studiami. Na wyżywienie wydaje 700 zł miesięcznie. Raz w tygodniu albo raz na 2 tygodnie wychodzi ze znajomymi. Nie kupuje odzieży co miesiąc tylko w zależności od potrzeby i jest to kwota 50 zł miesięcznie. Miesięcznie wydaje na kosmetyki wydaje około 50 zł, soczewki 50 zł , ksero na uczelni 10 zł e, rozrywka 100 zł , telefon 30 zł .

Poności też koszty przyjazdu do domu ze Ś. do P. pociągiem i bilet w jedną stronę kosztuje 19 zł. Obecnie zaliczył wszystkie przedmioty, mam średnią ocen około 4,0.

Matka powodowi przekazuje na utrzymanie kwotę 1400 zł, czasami dziadkowie też go wspierają finansowo.

Miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi 2000 zł.

Obecnie matka powoda zarabia około 850 euro netto, nadal pracuje w Niemczech i stara się o zasiłek ale jeszcze go nie dostała. Powód nie posiada żadnego majątku.

Pozwany regularnie przekazuje alimenty 600 zł co miesiąc.

Dowód: przesłuchanie powoda - k. 39-41 ;

umowa najmu, zaświadczenie o zarobkach - k. 11, 46;

Obecnie pozwany ma 42 lata, pracuje w Niemczech jako marynarz pokładowy i kucharz na MS „A. VI i na MS (...) od 2001r. i zarabia ponad 1300 euro netto.

Po rozstaniu z żoną spłaca wspólne złodzenia. Spłaca kredyt mieszkaniowy z dnia 08.09.2008r. w kwocie 104.177,56 CHF z ratą miesięczną 331,85 CHF. Nie posiada innych dzieci. Ponosi koszty dojazdu do pracy raz w miesiącu 80 euro, a jak musi dojechać na stocznnię to bilet wtedy kosztuje 90 euro. Na wyżywienie wydaje od 150 do 200 euro miesięcznie, leki 20-30 euro na nadciśnienie i na wrzody. Na odzież wydaje w zależności od tego czy ma pieniądze. W pracy mam służbowe ubranie. Pracodawca zapewnia mu służbowe mieszkanie jak jestem w pracy w Niemczech . Posiada wspólnie z żoną mieszkanie w Ś.. Czynnosc za mieszkanie wynosi 750 zł. Mieszkanie jest o pow. 57 m2. Dodatkowo spłaca co miesiąc 500 zł zaległości w ratach za czynsz, które zostało zadłużone przez żonę na kwotę 8000 zł. Prąd płaci raz na kwartał 40-70 zł. Do grudnia 2015r. dostawał zasiłek z Niemiec na syna 184 euro, który przekazywał synowi plus alimenty. Od stycznia 2016r. nie dostaje tego zasiłku z Niemiec. Spłaca kredyt w Niemczech w pracy 200 euro miesięcznie i w banku 200 euro miesięcznie.

Dowód: informacja o zarobkach - k. 22, 36-38 ;

dowody wpłat - k. 23;

informacja z banku - k. 24, 33, ;

stan zadłużenia - k. 28 ;

opinia - k. 30 ;

przesłuchanie pozwanego - k. 42-44;

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo wysunięte w oparciu o przepis art. 138 kro zgodnie, z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, okazało się jedynie częściowo uzasadnione.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego w stosunku do powoda po raz ostatni został skonkretyzowany w wyroku Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 13 lipca 2015 roku w sprawie o podwyższenie alimentów (sygn. akt III RC 19/15), w którym zasądzono na jego rzecz alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie.

Możliwość dochodzenia przez strony zmiany zakresu obowiązku alimentacyjnego uwarunkowana jest – zgodnie z treścią przepisu art. 138 kro – zaistnieniem zmian istotnych, to jest takich, które zmieniają ocenę przesłanek, jakimi sąd kierował się ustalając zakres obowiązku alimentacyjnego w dacie ostatniego wyrokowania w tym przedmiocie. Z uwagi zaś na fakt, iż granice obowiązku alimentacyjnego wyznacza przepis art. 135 § 1 i 2 kro stanowiący o tym, że warunkowane są one z jednej strony zakresem usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami majątkowymi i zarobkowymi zobowiązanego do alimentacji, to wyłącznie uzasadnione w świetle art.

138 kro jest dochodzenie podwyższenia lub obniżenia wysokości świadczeń alimentacyjnych, kiedy następuje zmiana chociażby jednej z wyżej wymienionych przesłanek.

Zdaniem Sądu od czasu kiedy zapadł wyrok Sądu Rejonowego w Świnoujściu doszło do istotnej zmiany stosunków w zakresie – przede wszystkim usprawiedliwionych potrzeb powoda, wpływającym na ocenę przesłanek wymienionych w art. 135 § 1 i 2 kro.

W ocenie Sądu naturalnym jest, że w procesie rozwoju i dorastania potrzeby dziecka rosną, a nie maleją i każdy rodzic musi się z tym faktem liczyć. Ponadto zaś, zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 czerwca 1965 r., sygn. akt I CZ 135/64, niepublik.), już sama różnica wieku dzieci, spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, uzasadnia wzrost potrzeb związany chociażby z uczęszczaniem do szkoły, czy pobieraniem dodatkowych lekcji, itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków. Jak bowiem wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 listopada 1997r. , III CKN 257/97 (OSNC 1998, nr 4, poz. 70) : „ Przy orzekaniu obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy także pod uwagę , czy wykazują one chęć dalszej nauki oraz czy ich osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nie nauki”. W przypadku gdy dziecko pozwanego wykazuje chęć nauki, to pozwany powinien dołożyć wszelkich starań by wspierać powoda finansowo.

Powód jest dobrym studentem i stąd też – w ocenie Sądu – jego starania o jak największe poszerzenie swej wiedzy są rzeczywiste, a nie udawane, jedynie na potrzeby tego, by uzyskać od pozwanego dodatkowe środki finansowe.

Zdaniem Sądu powód ma znaczny potencjał możliwości intelektualnych, jest osobą ambitną – zdał maturę bardzo dobrze i podjął studia stacjonarne w P. i dlatego obowiązkiem obojga rodziców powoda jest dołożenie wszelkich starań ku temu, by umożliwić jemu zdobycie jak najpełniejszego wykształcenia, które pozwoli mu na realizowanie swoich planów w wyuczonym zawodzie i oczywiście na uzyskanie w przyszłości samodzielności finansowej.

Sąd miesięczny koszt utrzymania powoda ocenił na kwotę 2000 zł miesięcznie. Na koszt ten składa się udział w opłatach za mieszkanie, koszt wyżywienia, ubrania, wyposażenia do szkoły. W ocenie Sądu należy zwrócić uwagę na to, że powód wskazał, że na miesięczny jej koszt utrzymania składają się wydatki wynajem mieszkania 950 zł, bilet miesięczny 50 zł, wyżywienie 700 zł, odzież 50 zł, soczewki 50 zł, ksero 10 zł, rozrywka 100 zł, telefon 30 zł, płyn do soczewek 40 zł. Także powód powinien pamiętać o tym, będąc osobą pełnoletnią powinna również podejmować dorywczo pracę np. w wakacje, by w części odciążyć swoich rodziców z kosztów jej utrzymania, czy też zmniejszyć swoje wydatki.

W związku z powyższymi okolicznościami, w niniejszej sprawie oczywistym jest, że powód, wymaga zdecydowanie większych nakładów finansowych, aniżeli miało to miejsce jeszcze w lipcu 2015r. , gdy mieszkał z dziadkami a teraz w P., gdzie koszty zamieszkania generuje połowę jego kosztów utrzymania.

Na tej zatem podstawie, w oparciu o powyżej przytoczone okoliczności Sąd uznał, iż od daty ostatniego wyrokowania w przedmiocie alimentów nastąpił istotny wzrost usprawiedliwionych potrzeb powoda.

Granice obowiązku alimentacyjnego wyznaczają jednak nie tylko usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, ale i możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zgodnie bowiem z powszechnie akceptowanym poglądem doktryny i orzecznictwa górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.), chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (por. orz. Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r., sygn. akt III CRN 470/71, I. Pr. 1972, nr 1 –2, poz. 15 oraz CIEPŁA H., CZECH B., (...) T., (...) S., PIASECKI K. (red.), (...) M. Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz W. 2006 Wydawnictwo (...) (wydanie III) ss. 960.

Miesięczne pozwany uzyskuje 1300 euro czyli ponad 5000 zł . Poności koszty – dojazd do pracy 80 euro, wyżywienie 200 euro, leki 30 euro, kredyt euro 400 euro czyli razem 710 euro. Zostaje mu 610euro z czego musi opłacić czynsz za mieszkanie – 750 zł, zadłużenie 500zł, kredyt mieszkaniowy 334 CHF (czyli 1400zł). Wskazać należy, iż zobowiązanie

kredytu mieszkaniowego jest wspólne z żoną i ona też powinna go spłacać i pokrywać koszty utrzymania mieszkania dopóki nie mają strony podziału majątku.

Niewątpliwie pozwany powinien pamiętać i mieć to na uwadze, że obowiązek alimentacyjny rodzica względem dziecka, które nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać wynika z mocy ustawy. W wyroku sądowym obowiązek ten się jedynie konkretyzuje, ale jego istnienie powoduje fakt pozostawania w relacji rodzic a dziecko małoletnie, bądź dziecko nie będące w stanie utrzymać się samodzielnie. Stąd też mimo, iż oceniając możliwości i stosunek, w jakim pozwany jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania syna.

Sąd wziął pod uwagę, że pozwany też spłaca zadłużenia z tytułu kredytów, to jednak nie sposób pominąć i tego faktu, że – jak wynika z analizy dokumentów złożonych przez pozwanego – zadłużenia spłacane przez pozwanego wynikają przede wszystkim z zaciągniętych kredytów. Zdaniem zaś Sądu – zaciągając różnego rodzaju pożyczki i kredyty, osoba na której ciąży obowiązek alimentacyjny (z mocy prawa, choć nie wyłącznie w formie skonkretyzowanej mocą orzeczenia sądowego), musi wykazywać szczególną staranność i dokładnie planować tak wysokość całego zaciąganego zobowiązania, jak i jego poszczególnych rat, a w przypadku zaciągania kilku zobowiązań, niewątpliwie ich sumę tak, by osoba uprawniona z tytułu obowiązku alimentacyjnego z tego powodu nie ucierpiała (podobne stanowisko wyraził również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 listopada 1976 r., III CRN 236/76, niepublik.).

Dokonując zatem możliwości zarobkowych pozwanego, Sąd uznał, że gdyby pozwany w sposób roztropny i z uwzględnieniem ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, gospodarował swoimi dochodami, w zupełności wystarczyłyby one na zaspokojenie tak jego potrzeb, jak i potrzeb powoda. względem którego na pozwanym również ciąży obowiązek alimentacyjny, a który obecnie nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, a nie posiada własnego majątku, który przynosiłby jemu dochód pozwalający na to, by mógł nie korzystać z pomocy rodziców.

Pozwany zaś – zdaniem Sądu – będąc silnie skonfliktowany z matką powoda, zdaje się nie dostrzegać, iż jego syn, ma duże możliwości oraz szerokie zainteresowania. W ocenie Sądu jest to kolejna okoliczność, która powinna uświadomić obojgu rodzicom powoda, iż z pominięciem wzajemnych uraz i pretensji, powinni współdziałać nie tylko w prawnym realizowaniu ciężącego na nich względem syna obowiązku alimentacyjnego, ale przede wszystkim w niesieniu jemu pomocy i wspierania w tak istotnym dla niego okresie życia.

Mając zatem na uwadze powyżej przytoczone okoliczności, Sąd rozstrzygnął o żądaniu pozwu na podstawie powołanych przepisów podwyższając alimenty dotychczas zasądzone na rzecz powoda z kwoty po 600 zł do kwoty po 1000 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo. Jako datę początkową zasądzonych alimentów w podwyższonej kwocie przyjęto dzień złożenia pozwu. Z uwagi na to, że powód miał zasądzone alimenty Sąd oddalił jego żądanie co do zwrotu kwoty z tytułu ściągnięcia aparatu ortodontycznego.

Ustalenia faktyczne w przedmiotowej sprawie, Sąd poczynił przede wszystkim w oparciu o dowód z przesłuchania stron oraz na podstawie dowodów z dokumentów złożonych przez strony niniejszego postępowania.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. i pomimo przegrania przez pozwanego procesu - odstąpił od obciążenia go kosztami procesu.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi wynika z dyspozycji przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd, jeśli zasądza alimenty, z urzędu nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji wyroku.